

עין משפט ונר מצוה

פח: ר"ן

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

גא מ"י פ"א מה' ע"ו
 ע"ו א' ט"ז ע"ו א"ר ס'
 פ"א ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ג ב ג' ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ג ד ג' ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ג ד ג' ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ג ד ג' ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ג ד ג' ט"ז ע"ו א"ר ס'
 ג ד ג' ט"ז ע"ו א"ר ס'

(א) נקדשין כג: (ב) ש"ו ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ג) ו"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ד) ש"ך ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ה) ו"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ו) פ"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ז) ו"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ח) ש"ך ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'

תורה אור השלם
 1. ונדר אלקנה ונדרשה
 כל אשר אקדה על
 נפשה יקום עליך
 כמדבר ב'

מוסף רש"י

כיצד משתתפין במבוי.
 להיות כל הנדרות ומוציא
 לטוב ויחלץ כולן [ב"ב] (ב' י"ג)
 (ב' י"ג) מ"ו. מש"כ. מש"כ. מש"כ.
 י"ג (ט"ו) [ש"ו] א"ר ס' א"ר ס'
 החבוט. ש"ו ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 לש"מ. דמ"ט ש"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 (ב"ב) ו"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 על ידי כ"ו. ואמר ל"ן
 קולו ח"ט ו' ח"ט ס' כ"ט
 כל בני מבוי וט"ו ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'

הוספות

בכאן אולא דך שמעיתא
 דרב בר"ה. דל"ת. דל"ת.
 פסק דקדושין דיד
 עבד כד כד דמי ומשמע
 ליה לר"י [ירוש'] דמי
 נמי אמר בני אשה ומתני
 ר"מ דל"ת מש"כ. ר"מ:
 ושמעיה כ"ו משתתפין
 נמ"ו. פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'

טפי מאין לבעליך רשות בהן וכו' היכי דלין לבעליך רשות בהן
 נלמוד לא מהני כי אמר לכו למרחויהו נמי לא מהני דלמא מילמא
 ינוכו: ודשמואל אמר אילו אמר מה שמרתי עשי לא קנא יספון בעל:
 שמואל לא פליג דלמא בפירושא דמתני' מדורה ליה ודאי דמתניתין

כמאן אולא הא שמעתא דרב (ב' כ"ב) רבוי מאיר
 דאמר יד אשה כיד בעלה ורמיהו ב' כיצד
 משתתפין במבוי ימינא את החבית ואומר הרי
 זה לכל בני מבוי ימוכה להן על ידי עבדו
 ושפתחו העברים ועל ידי בנו ובתו הגדולים
 ועל ידי אשתו ואי אמרת קנה יהוון בעלה
 עירוב לא נפיק מרשותיה דבעל ואמר רבא
 אע"ג דאמר רבי מאיר יד אשה כיד בעלה
 מודה רבי מאיר לענין שיתוף דכיון דלכות
 לאחרים הוא מיד בעלה וזכיא איחיביה רבינא
 לרב אשי אלו שוכין להן [על ידי] בנו
 ובתו הגדולים ועבדו ושפתחו העברים יאלו
 שאין זכין להן על ידי בנו ובתו הקטנים
 ועבדו ושפתחו הבנענים ואשתו אלא אמר
 רב אשי ומתניתין בשיש לה חצר באותו מבוי
 עסקין וירמגו דוכיא לנפשה זכיא לאחריהו
 ברננ' ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה
 כיצד יאמרה הריני נוזרה לאחר שלשים יום
 אע"פ שנשאת בתוך ל' יום אינו יכול להפר
 נדרה

כמאן אולא הא שמעתא דרב. דמתוך למתני' דיד אשה כיד בעלה:
 כרבי מאיר. דלמא בעלמא דיד אשה כיד בעלה: ורמיהו כיצד
 משתתפין בו. כמסתין עירובין וקסא מתני' ר' מאיר: אמר רבא
 דאע"ג דאמר רבי מאיר. בעלמא יד אשה כיד בעלה וכו' שנתן
 למתני' דמי: מודה רבי מאיר לענין
 שיטוף דכיון דלכות לאחרים הוא
 מיד בעלה וזכיא. לומר כיון דבעל
 דעתו הו' לכות לאחרים על ידי
 אשתו נמי יאל מיד בעלה ואין לו
 רשות בהן כלום ואח"כ מוזי ליה
 על ידי אשה דלא בעלמא כגון דדייה
 מתנה לאשתו אימא לך דיד אשה
 כיד בעלה: אלו שוכין. בני שמיך
 מבוי קמיי' שמזכה משלו לכל בני
 מבוי: על ידי בנו ובתו הגדולים.
 שכר יאלו מרשותו אכל לא על ידי
 בנו ובתו הקטנים שכן כידו וכו' לא
 על ידי אשתו. אלמא לר"מ אפילו
 על ידי שיטוף יד אשה כיד בעלה
 דמי: אלא אמר רב אשי משנתפין.
 דלעיל דקאמר דיכול לכות לכל
 בני מבוי על ידי אשתו: כלומר לה
 חצר באותו מבוי. לאותה אשה שאין
 חצרה וזקוקה לבעלה דמנו דוכיא
 לנפשה ליהוה חצר וזכיא נמי לאחריהו
 את השיטוף: ברננ' ונדר אלמנה
 וגרושה כיצד. כלשה ענין אמר
 קרא שגדר אלמנה וגרושה יקום
 עליה (ב' א'): אמרה הריני נוזרה לאחר שלשים יום. וכשעה שנדרה היתה
 אלמנה או גרושה: אע"פ שניספ כחוך ל' יום. קודם שיחול הנדר עליה
 ואיכא למימר הואיל ולא חל הנדר עליה יפר לה בעל אפי' הכי אין יכול
 להפר דכחך אמירה אוליגן וכו' להו קודמין ואין הבעל מפר בקודמין:
 נדרה

הוא דבעל שנתן מתנה לאשתו קנתה ואין הבעל אוכל פירות כדלמרינן
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'

הוא דבעל שנתן מתנה לאשתו קנתה ואין הבעל אוכל פירות כדלמרינן
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ועל וכו'
 יקום עליה דכיון דמי
 לא בעל מי יפר לה
 אלא דאמרה הריני נוזרה
 כלי' ודל"ת:

פירוש הרא"ש

בכאן אולא אילא שמעתא
 דרב בר"ה. דל"ת. דל"ת.
 פסק דקדושין דיד
 עבד כד כד דמי ומשמע
 ליה לר"י [ירוש'] דמי
 נמי אמר בני אשה ומתני
 ר"מ דל"ת מש"כ. ר"מ:
 ושמעיה כ"ו משתתפין
 נמ"ו. פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'
 פ"ט ע"ו א"ר ס' ע"ו א"ר ס'

נדרה

דאלינן כפר שעת נדרה וז' הינה אלמנה ובעל אינו מיפר בקודמין: